License: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 670, p. p.%20192 – Decretales Pseudo-Isidori. Epistolæ, Gregorii M. (http://www.e-codices.ch/en/csg/0670/p.%20192)

sanctione phibem. Quia indignũ ẽ
ut ab exteris iudcẽ, qui p uinciales
& a se electos debẽt habere iudices.
nsi fuerit appellatũ. Unde oportet
si aliquis epõs sup certis accusetur
crimnib. ut a omnib. audiatur:
qfr̃ in puincia epis. Quia ñ opor
tet accusatũ alicubi. quã in fo
ro suo audiri. ut siquis iudicẽ
fauentẽ sibi senserit. uocẽ de
fensionis. siqs uero iudicẽ ad
uersũ sibi senserit. uocẽ appel
lationis exhbeat. Appellan
tẽ aũ ñ habẽt afflictio ulla aut
detentions in luriosę custodia.
si liceat appellatori. uitiatũ in
causa. appellations remedio
subleuare. Liceat etiã in cau
sis criminalib. appellare. nec
appellandi uox denegetur
ei. quẽ in supplicio sententia
destinarit. de eo qui pulsat
ante iudicẽ. & de eo qui irat
crimẽ alicui obicit. & qua scrip
tura pbandũ sit obiectũ cri
men. Pulsatus ante suũ iu
dicẽ causã iudicat. & ñ ante
suum iudicẽ pulsatus si uoluerit tacerat. Cum pulsatis quo
tiens appellauerint. inducie
eis dentur. Siquis ergo ira
tus crimẽ aliqd cuilibet teme
re obiecerit. cum tũ ñ est pro
accusatione accipiendũ. Sed
p misso tractandi spacio. to
quod iratus dixit. pscripsi
rã se pbaturũ ee fatetur.
Ut si fortasse resipiscens. quę p
iucundia dixit. iterare aut
scribere nolueriat. Non ut
reus criminis teneatur. Omis
ergo qui crimẽ obicit. scribat
se pbaturũ. Reuera ibi semp
causa agitur. ubi crimẽ ad
mittitur. Et qui ñ pbarit
qd obiecit. poenã quã intulit
ipse patiatur. Placuit etiã
si eps accusatus appellauerit
apostolicã sedem. to statuen
dum. qd eius dem sedis pontifex
censuerit. Haec tamẽ omnino
in sacerdotũ causa sit forma
ne quęquã sententia. Non a suo
iudice dicta conferingat.